

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den betydelige Reform af Sønæringsbestemmelserne, der fandt Sted ved Udfærdigelsen af Lov Nr. 50 af 28. Februar 1916, har i alt væsentligt virket tilfredsstillende. Det foranstaaende Lovforslag tilsigter alene at afhjælpe mindre Mangler, der i den forløbne Aarrække er kommet til Syne, og tilføje enkelte nye Bestemmelser, til hvilke der i særlig Grad har vist sig at være Trang.

Med Henblik paa Hovedbestemmelserne i Lovforslagets § 1 bemærkes følgende:

Til Nr. 1.

Disse Regler er i Forvejen lovfæstede ved §§ 10 og 26 i Sømandsloven af 1. Maj 1923; de foreslaas medoptaget i Sønæringsloven, fordi de betegner en Indskrænkning i Adgangen til Sønæring.

Til Nr. 2 og 15.

Bestemmelsen i 1ste Stykke under Nr. 2 tjener alene til at fremhæve, at Førermyndigheden paa ethvert Skib eller Fartøj skal bero hos en bestemt Mand ganske uanset, om det iøvrigt af denne kræves, at han skal være i Besiddelse af noget af de i Loven nærmere omhandlede Sønæringsbeviser. I Sammenhæng hermed maa ses den ændrede Affattelse under Nr. 15.

Til Nr. 3.

Bestemmelsen, der alene angaar Undtagelsesreglen om Styrmanden i Sejlskib af ikke over 100 Tons, tilsigter af praktiske Grunde at erstatte Kravet om bestaaet Sætteskippereksamen m. m. med Kravet om erhvervet Sætteskipperbevis, samtidig med at Fartsomraadet udvides til at omfatte Færøerne.

Til Nr. 4.

Udviklingen har vist, at der i stigende Grad er Brug for Motorbetjening med den for Motorpassere foreskrevne Uddannelse, og i Overensstemmelse hermed foreslaas det at give Motorpassere et større Virkefelt end hidtil, navnlig for saa vidt angaar Sejlskibe med Hjælpemotor, altsaa Skibe, der i Sejlkraften besidder et selvstændigt og fuldt effektivt Fremdrivningsmiddel. Idet det ikke lader sig overse, hvilken Ud-

vikling der yderligere kan paaregnes med Hensyn til Anvendelse af Motorer i Sejlskibe, foreslaas der administrativ Fastsættelse af Bestemmelser angaaende Maskinbetjening i Sejlskibe med Hjælpemotor af over 250 HK. Jævnside med den foreslaaede Forskydning i den øvre Grænse for Motorpassernes Virkefelt er det under Hensyn til det nøjere Indseende, der fra Skibstilsynets Side udøves overfor Motor-skibe, og de iøvrigt indvundne Erfaringer fundet ubetænkeligt at forskyde den lavere Grænse for Kravet om Motorpasser fra 50 HK til 100 HK og 80 HK henholdsvis for Sejlskibe med Hjælpemotor og for rene Motorskibe.

Til Nr. 5.

Idet Maskinpasserens Virksomhedsomraade stadig indskrænkes som Følge af, at der anvendes kraftigere Maskinerier og forholdsvis færre Dampmaskinerier, foreslaas det at lade Maskinpasseren forestaa Maskineriet i Smaadampere med ikke over 250 HK og gøre Tjeneste som underordnet Mester i Dampere af ikke over 500 HK i den indskrænkede Fart.

Til Nr. 6 og 26, 2det Stykke.

Under Hensyn til Skibsførerstillingens særlige Karakter maa det anses for ønskeligt, at man, som Tilfældet hyppigt er i Udlandet, ordentligvis kræver Indfødsret af den, der vil erhverve Ret til at føre dansk Skib. Til den under Nr. 26 foreslaaede Bestemmelse bemærkes, at det alene er Retten til at føre Skib, der bortfalder, naar Indehaveren af Beviset mister dansk Indfødsret, men at Adkomsten til at gøre Tjeneste i Styrmandsstilling forbliver ubørt af Indfødsrettens Fortabelse.

Til Nr. 7 og 16.

Den foreslaaede Affattelse er sammenhørende med Affattelsen under Nr. 4.

Til Nr. 8.

Bestemmelsen om at Tjeneste som 2den Styrmand i Udvandrerskib i Fart paa fremmede Verdensdele bør regnes lige med Tjeneste som 1ste Styrmand i andet søgaaende Skib udenfor indskrænket Fart, svarer til fastslaet Dispensationspraksis.